

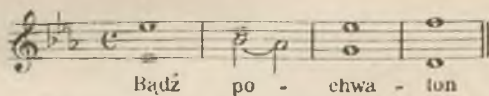
JAK POWSTAJE PIEŚŃ CHÓRALNA

Śpiew dwugłosowy.

(Ciąg dalszy)

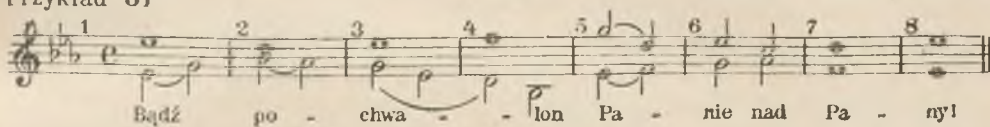
Dwie i więcej nut na jedną.

Gdybyśmy przykład powyższy chcieli zmienić, używając zamiast „pochwalony”, trzyzgłoskowej formy tego przymiotnika: *pochwalon*, przez co akcent paśćby musiał na *chwa*, to drugi takt miałby w melodji jedną tylko nutę, alt zaś na tę jedną śpiewałby dwie swoje poprzednie:

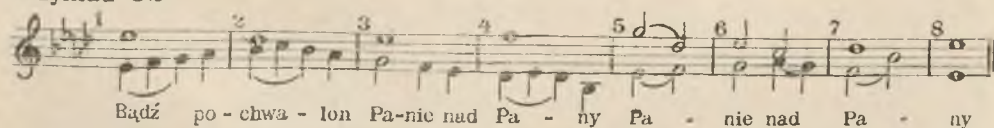

Nasuwa to na myśl możliwość wprowadzenia dwu nut na jedną melodji, a nawet większej ich ilości:

Przykład 31

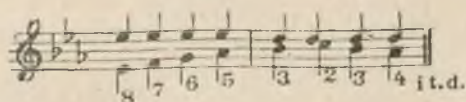

Przykład 32

Rozbiór przykładów 30 — 32 pouczy nas, o ile zasady podane na wstępie zostały tu zachowane.

Aby rozbiór ten należycie zrozumieć trzeba każdą leżącą nutę śpiewu głównego zamienić na wartości mniejsze, równające się nutom drugiego głosu, a następnie z każdego w ten sposób powstałego interwału zdawać sobie sprawę pokolei, np. 1-szy tekst przykładu 32.

Przykład 30 nie nasunie nam żadnych uwag, składa się bowiem z samych interwałów najprostszych, wskazanych na wstępie poprzed-